

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XLVII His itaq[ue] dece[m] axiomatis ad hunc modum instructis pro secundo concursu Lutherum adoriemur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECUNDVS

dotio Melchisedech, q̄ panis & uini, q̄s hac de're secū ampli
uel tantillū hæsitare poterit, q̄ minus afferat & pronūciet, tam
Christū q̄ Mechisedech eisdem rebus sacrificasse.

XLVI

¶ Cæterę q̄ nō solū ip̄o initio nascentis eccl̄iae fieri sacer
dotes istos oportuit, uerūetiā p̄ totū eccl̄iae discursum (ut axi
omate quinto superius ostendimus) hm̄oi necessario fuerant
instituendi, manifeste cōsequens est, ut ap̄lōr̄ successores sa
cerdotes itē fuerint, & sacrificandi pariter habuerint potesta
tē. Neq̄ em̄ solū pro apl̄is tūc dictū fuit, hoc facite in meam
memoriā, sed pro cūctis q̄ simili authoritate p̄diti, post apl̄os
essent in eccl̄ia successuri. Cernis itaq̄ lector nō solū ex ueteri
testamēto, p̄ Esaiā uaticinatū, q̄ pastores gregis christiani, sa
cerdotes dñi uocarentur, uerumetiā ex nouo, rationē & cau
sam intelligis, cur ita uocari debeant.

XLVII ¶ His itaq̄ decē axiomatis ad hunc modum instructis pro
Epilogus secū secundo concursu Lutherum adoriemur. Nam ex primo li
di congressus quet, ob sex iustissimas causas, oportere multitudini quosdam
præfici, qui curam ipsius agant.

Ex secundo, q̄ reuera Christus ip̄e tales instituit, qui suum
gregē, hoc est christianū, pascāt, regant & doceant.

Ex tertio, q̄ oportuit eosdem gratia copiosiori locupletari
quo suo commodius inseruirent officio.

Ex quarto, q̄ de facto Christus talem gratiam elargitus sit
pastoribus a se constitutis.

Ex quinto, q̄ necesse fuit eiusmodi functiones, ad supre
mum usq̄ diem in eccl̄ia perpetuari.

Ex sexto, q̄ nemo legitime tali munere fungit nisi p̄ eccl̄ie
præsides rite uocatus, ordinatus, & missus fuerit.

Ex septimo, q̄ qsq̄s in eiusmodi functione legitime fuerit
cōstitut⁹, idē ab ip̄o sp̄ū citra cōtrouersiā credī ascitus.

Ex octavo, q̄ eo ip̄o momēto quo sic quispiā ad hunc mo
dū instituit, gratiam ab eodem spiritu, si non per illum steterit
consequitur indubitanter.

Ex nono, q̄ hanc gratiam ip̄e sp̄itus ad signi cuiusdā sens
ibilis exhibitionem, hoc est, ad manus impositionem, donat
infallibiliter.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXIII

Ex decimo, q̄ pastores & presbyteri, sic per manus impositionē instituti, uere dei sacerdotes sint, & tam pro se q̄ pro suis subditis deo sacrificent.

¶ Quū igitur hæc axiomata per scripturas sacras copiose roborauerimus, quis non ex illis aperte uidet, aliquas in ecclia functiones, per Christum & sacrū eius spiritum institutas esse quæ non sunt cuius de plebe communes. Non enim quisq; de plæbe ad id muneris accessit, ut pascat, doceat, ac regat cæteros. At citra uocationem & ordinationem (ut ostendimus) nemini licet eiusmodi functiones usurpare. Nec inficia Sacerdotiū al mur tamen quin singuli de plebe, sacerdotes in scripturis ap̄ terū est uerū, pellantur. At hoc sacerdotium, comparatione illius sacerdos alterū meta tij quo pastores & presbyteri sacerdotes uocantur, non nisi phorice dicit metaphoricum est. Neq; enim alio sensu sacerdotes illi dicuntur, Quisq; sibi rex est & sacerdos. sibi, q̄ quo dicuntur & reges, uti mox dicemus. Regin enim seifm solum, & ita sibi soli quisq; sacerdos est.

¶ Reges utiq; sunt pariter & sacerdotes omnes christiani, uerum etiam sibi non alijs. At pastores & presbyteri de quibus loquimur, toti plebi sacerdotes sunt, nimisq; eam seu gregē pascant & regat. Mediant enim inter Christum & plebē, ut quod a C H R I S T O , uel ab eius spiritu didicerint, ipsi uicissim plæbem doceant. Propter quod (uti supra dixim⁹) principem pastorum Petrus C H R I S T V M appellat. I. Petri. Nam ut illi pascunt plæbem, sic & identidem a C H R I S T O pascuntur.

¶ Adde, q̄ istiusmodi sacerdotibus incumbit pro subditos rum animabus rationem reddere, at non ita uicissim populus pro presbytero q̄ animabus rationem est redditurus. Sed & Hebræ. denique presbyteri quanquam ex hominibus assumpti sint sacerdotes, pro hominibus tamen constituti sunt, in his quæ apud deum aguntur. Verum non ita uicissim quicq; de plæbe pro presbyteris apud deum intermediate. Presbyteri igitur quando communem carnis infirmitatem cum plebe circumferunt, debent ipsi tam pro suis q̄ pro populi peccatis iugiter immolare.

